ادامه از صفحه اول

بدعت در انتخاب و عزل شهرداران

عملا شهردار غیرقابل‌عزل خواهد شد و یک وظیفه مهم شورا که همان نظارت بر شهرداری و عملیات شهرداری است، از شورا سلب خواهد شد. این درحالی است که مطابق با قانون اساسی و قانون بررسی عدم کفایت سیاسی رئیس‌جمهور، حدنصاب درخواست عدم کفایت رئیس‌جمهور، درخواست یک‌سوم نمایندگان مجلس و حد نصاب عزل رئیس‌جمهور، موافقت دوسوم حاضران در جلسه رسیدگی است که دست‌کم معادل نیمی از نمایندگان مجلس می‌شود. درواقع مجلس نهم، با این اقدام خود نصاب رسیدگی به استیضاح شهردار را دوبرابر بررسی کفایت رئیس‌جمهور تعیین کرد و ملاک عزل شهردار را نیز ۷۵ درصد اعضای شورا یعنی یک‌ونیم برابر رئیس‌جمهور تعیین کرده است و آن را به حدنصاب چهارپنجم مذکور در اصل ۷۸ قانون اساسی نزدیک کرده؛ به‌گونه‌ای که عزل شهردار را به اندازه تغییر در خطوط مرزی مشکل کرده است؛ چراکه مطابق اصل ۷۸، تغییر در خطوط مرزی با رعایت شرایطی باید چهارپنجم آرای مجلس را کسب کند. به‌بیانی‌دیگر یا نمایندگان مجلس سمت شهردار را که در ده‌ها کلان‌شهر و شهرکشور وجود دارد مهم‌تر از سمت ریاست‌جمهوری کشور می‌دانند یا این قانون صرفا برای جلوگیری از تغییر برخی از شهرداران که در آستانه استیضاح هستند، به تصویب رسیده است یا تعدادی از نمایندگان مجلس، شورای شهر را رقیب و نه رفیق خود می‌دانند که این‌گونه سعی در مثله‌کردن اختیارات شورا دارند. از سوی دیگر شخصی‌سازی قانون و تصویب قانون با نظر بر افراد مشخص، ازجمله معایب جدی در نظام قانون‌گذاری است که هرازگاهی در برخی دوره‌ها شاهد بوده‌ایم. زمانی در مجلس هفتم ماده ۲۸ قانون شورا صرفا برای حذف یک نفر در دولت که هم‌زمان عضو شورای شهر هم بود، صورت گرفت و زمانی دیگر برای اطمینان از عدم‌تغییر برخی شهرداران فعلی، استیضاح آنان غیرممکن می‌شود. اگر این‌گونه مصوبات را در کنار برخی حمایت‌های سیاسی از برخی شهرداران از جانب برخی نمایندگان که خود در دوره آتی نامزد انتخابات مجلس هستند بگذاریم، خطر جدی‌تری را نشان می‌دهد. این درحالی است که احتمال کوچک سعی و خطای نمایندگان مجلس برای بهینه‌سازی ساختار انتخاب و عزل شهردار نیز در شرایطی می‌توانست مطرح شود که قانون انتخاب شهرداران به‌تازگی تصویب و اجرا شده بود؛ درحالی‌که قریب ۱۷ سال از آغاز فعالیت شوراهای اسلامی می‌گذرد و تاکنون بارها شهرداران کلان‌شهرها توسط شوراها انتخاب و استیضاح شده‌اند و هیچ مشکلی در اداره کشور به‌وجود نیامده است. معنای صریح اقدام نمایندگان مجلس شورای اسلامی در اصلاح این مصوبه آن است که شهرداری که با هر روشی توانست موفق به اخذ ۵۱ درصد آرای اعضای حاضر در جلسه انتخاب شهردار شود که می‌تواند با غیبت این اعضا، آرای انتخاب شهردار، حتی به حدود ۴۰ درصد اعضای شورا برسد، برای استیضاح و عزل نیازمند آرای ۷۵ درصد آرای اعضای شوراست. آیا این یک اصل بدیهی نیست که هر مرجعی که فردی را به سمتی منصوب کرد، با همان سازوکار خود می‌تواند وی را عزل کند؟ به‌عبارتی‌دیگر برای عزل یک نفر دوبرابر آرای انتصاب او لازم است؟ که اصلی خلاف بین عقل، شرع و قانون است، چگونه می‌توان گفت که شهرداری که منصوب یک شوراست برای حفظ قدرت خود نیازمند آرای بیش از یک‌چهارم اعضای شوراست. آیا این به معنای حکومت اقلیت بر اکثریت نیست؟ این اقدام در شرایط اخیر و با توجه به نظرات اعضای شوراهای اسلامی شهر درباره رسیدگی به عملکرد شهرداران، شائبه‌های زیادی به ذهن متبادر می‌کند. به‌هرحال امیدواریم با توجه به مفاد این مصوبه مجلس، شورای نگهبان قانون اساسی به وظیفه خود در بررسی دقیق این مصوبه و بازگرداندن آن به مجلس جهت اصلاح، اقدام کند.

خبر

دعوت ابتکار برای پیوستن به «چالش دمای ۱۸ درجه»

• رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست وزرا، مدیران و مردم را به «چالش دمای ۱۸ درجه» دعوت کرد. معصومه ابتکار با انتشار پیامی در کانال تلگرام خود، وزرا، مسئولان و عموم مردم را برای مقابله با آلودگی هوا و در راستای کمپین جهانی برای کاهش گازهای گلخانه‌ای، به «چالش دمای ۱۸ درجه» دعوت کرد. او در نامه‌ای با اشاره به افزایش میزان آلودگی هوا در روزهای اخیر در کلان‌شهرها و دیگر شهرهای کشور و لزوم کاهش میزان مصرف انرژی، از وزرا، استانداران و مدیران کل محیط‌زیست استان‌های کشور خواست که ضمن اقدام برای انجام معاینه فنی موتورخانه‌ها، دستور دهند که دمای فضای بسته ساختمان‌های تابعه در کل کشور در ساعات کاری در اتاق‌ها از ۲۱ درجه و در راهروها و فضاهای سرپوشیده از ۱۸ درجه سانتی‌گراد بیشتر نشود و دستگاه‌های گرمایشی و مصرف‌کننده سوخت نیز در روزهای تعطیل روشن نشوند.

نگاهی مقایسه‌ای به اقدامات انجام‌شده برای هوای تهران در دولت‌های اصلاحات، احمدی‌نژاد و اعتدال

آلودگی هوا؛ تهران می‌توانست پکن باشد یا لندن

صدرا محقق

آلودگی تهران در دو تاریخ ۲۰ آبان سال ۹۴ و ۹ دی سال ۹۴/عکس: تسنیم

آلودگی هوای تهران در روزهای گذشته نقل محافل بسیاری بود و در این مدت هرکسی، از ظن و هدف خود این موضوع را دستمایه نقد و اعلام نظر و انتقاد و پیشنهاد قرار داده است. بااین‌حال این معضل در پایتخت ایران معضلی جدید و فقط مختص امسال یا پارسال نیست و حداقل سابقه‌ای ۲۰ساله دارد. در همین مدت و در خلال دولت‌های محمد خاتمی، محمود احمدی‌نژاد و حسن روحانی، برای مقابله با این معضل اقداماتی انجام شد یا انجام نشد که هرکدام بر بهبود یا تشدید این وضعیت اثراتی ماندگار گذاشته است. اقداماتی که در صورت تداوم انجام آنها، می‌توانست تهران را به‌عنوان یک شهر موفق در زمینه فائق‌آمدن بر معضل آلودگی هوا در کنار شهرهایی مثل لندن، مکزیکوسیتی و... بنشاند. از سویی دیگر در همین مدت در این شهر اقداماتی صورت گرفت که اگر به هر دلیلی انجام نمی‌شد، این روزها تهران (با میانگین شاخص کیفیت ۱۳۰) در کنار شهری مانند پکن پایتخت چین که شاخص کیفیت هوایش بین ۳۰۰ تا ۳۵۰ در نوسان است به‌عنوان شهری با هوای بسیار خطرناک قرار گیرد. در این گزارش تلاش شده است با مروری بر این اقدام‌ها آنها را بررسی کنیم.

تهران به‌غیر از دیروز که کیفیت هوا سالم گزارش شد، ۲۰ روز گذشته را در هوای ناسالم گذراند. در این میان، رسانه‌ها، فعالان اجتماعی، سیاسی و مدنی، شبکه‌های اجتماعی و مردم در کوچه و خیابان هرکدام از منظری به این موضوع پرداخته‌اند، عده‌ای تنها هدفشان تنفس هوای سالم و پاک است، اما عده‌ای از پس از این آلودگی به‌دنبال دستیابی به اهدافی دیگر هستند. این را می‌شود از نوع واکنش‌ها به همین موضوع واحد در زمان دولت روحانی و دولت احمدی‌نژاد که از سال ۸۴ تا ۹۲ حاکم بود، به‌راحتی فهمید.

این آمارهای شرکت کنترل کیفیت هوای تهران (نهادی وابسته به شهرداری) ، درباره وضعیت آلودگی هوای تهران فقط برای مقایسه در سال‌های ۹۰ و ۹۳، برای نمونه است.

در کل ۳۶۵ روز سال ۱۳۹۰ - زمانی که دولت محمود احمدی‌نژاد روی کار بود - در تهران فقط ۱۴۷روز هوای سالم و بدون حتی یک روز هوای پاک ثبت شد. این یعنی بقیه ۲۱۸ روز آن سال کیفیت وضعیت هوا ناسالم و بسیار ناسالم بود.

این بخشی از گزارش شرکت کنترل کیفیت هوای تهران درباره این سال است: «بررسی داده‌های جمع‌آوری‌شده در ایستگاه‌های سنجش آلودگی نشان می‌دهد، شاخص آلودگی هوا در سال ۱۳۹۰، ۲۱۵ روز در وضعیت ناسالم و سه روز در وضعیت بسیار ناسالم بوده که این وضعیت با شرایط مطلوب از نظر استانداردهای زیست‌محیطی فاصله بسیاری دارد. بررسی وضعیت آلودگی هوا در ماه‌های مختلف سال ۱۳۹۰ مشخص می‌کند که بدترین ماه‌های سال ۹۰ به‌ترتیب ماه‌های تیر، خرداد، مهر، آذر و دی بوده است، همچنین در این سال وضعیت بسیار ناسالم در روز اول فروردین و دو روز در خرداد سال ۹۰ ثبت شده است.»

به گواه آمار این شرکت، سال ۹۰ ناسالم‌ترین سال تهران از نظر شاخص‌های کیفیت هوای شهر از سال ۷۸ به این‌سو بوده است. به گفته کارشناسان، یکی از دلایل شدت‌گرفتن آلودگی هوای تهران در آن سال، علاوه بر پدیده‌های جوی، ناشی از توزیع بنزین موسوم به پتروشیمی در جایگاه‌های سوخت این شهر بود.

تولید و عرضه بنزین پتروشیمی در خلال سال‌های ۹۰ تا ۹۲ و پس از بروز تحریم‌های سنگین علیه کشورمان انجام می‌شد. مسئولان وزارت نفت دولت احمدی‌نژاد برای جبران نیاز مصرف سوخت کشور به تولید این نوع بنزین رو آورده بودند، بااین‌حال به‌دلیل کیفیت بسیار پایین و غیراستانداردبودن آن که منجر به تشدید آلودگی هوا به‌ویژه در شهرهای بزرگ شده بود، انتقادهای بسیاری از آن شد.

بااین‌حال کمترکسی از منتقدان امروزی وضعیت آلودگی هوای تهران که بیشتر شخص معصومه ابتکار، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست و همچنین کلیت دولت حسن روحانی را هدف قرار داده‌اند، آن روز دراین‌باره از خود واکنشی نشان دادند. آرشیو خبرها در این زمینه موجود است، حتی رسانه‌هایی که این روزها پرچم‌دار انتقاد و انتشار اخبار در این‌باره هستند، آن روزها درباره تأثیرنداشتن آلودگی هوا بر مرگ‌ومیر شهروندان گزارش می‌نوشتند.

پس از پایان دولت احمدی‌نژاد، توقف عرضه بنزین پتروشیمی به دستور وزیر نفت دولت حسن روحانی و با پیگیری‌های سازمان حفاظت محیط زیست از اول فروردین سال ۱۳۹۳ انجام شد و براساس آن، توزیع این نوع بنزین در جایگاه‌های سوخت شهر تهران به‌صورت کامل متوقف شد و به‌جای آن توزیع بنزین با استاندارد یورو ۴ آغاز شد. با آغاز توزیع این بنزین، هوای تهران که انگار آلودگی به نافش بسته شده بود، بهار سال ۹۳ سنت‌شکنی بزرگی کرد. براساس آمار اعلام‌شده از سوی مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست و شرکت کنترل کیفیت هوا، شهر تهران در ۹۳روز فصل بهار آن سال، ۸۰ روز سالم، شش روز پاک و هفت روز ناسالم را پشت‌سر گذاشت. نکته گفتنی اینکه هفت روزی که هوای تهران ناسالم اعلام شد نیز روزهای وقوع توفان در پایتخت و بروز ریزگردهای برآمده از بیابان‌های اطراف تهران بود و اگر توفان در اواسط خردادماه آن سال به وقوع نمی‌پیوست، همه ۹۳روز فصل بهار وضعیت کیفیت هوای این شهر سالم و پاک گزارش می‌شد. نه‌فقط در سال ۹۳ که حتی همین امسال، از اول فروردین تا امروز که ۱۲ دی است، اهالی تهران حداقل ۱۲ روز هوای پاک تنفس کرده‌اند، درحالی‌که در کل سال‌های ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ فقط سه روز هوای پاک در تهران به ثبت رسید.

البته لازم به گفتن است که این فصل از سال به‌دلیل وقوع پدیده وارونگی هوا - اینورژن- فصل آلودگی است، فرقی نمی‌کند در تهران باشد یا پکن یا رم و میلان در ایتالیا، در همین‌روزها خبرهایی از همه این شهرها منتشر شده است که در وضعیت آلودگی شدید هوا هستند و در همه این شهرها قوانین و مقرراتی برای منع یا کاهش رفت‌وآمد برای کاستن از شدت آلاینده‌ها صادر شده است.

چهارم دی سال جاری وحید حسینی، مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، در گفت‌وگویی با خبرگزاری مهر درباره تأثیر سوخت در افزایش آلودگی هوای پایتخت، اعلام کرد: «بنزین و گازوئیل توزیع‌شده در شهر تهران براساس آنالیز شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، استاندارد است و تأثیری بر افزایش آلاینده‌ها ندارند و آلودگی کنونی شهر تهران ربطی به کیفیت سوخت ندارد و براساس آنالیزهای انجام‌شده، سوخت توزیع‌شده در پایتخت، یورو۴ است».

درهمین‌حال، محمدهادی حیدرزاده، مدیرکل سازمان حفاظت محیط‌زیست استان تهران که پیش از این سال‌ها مشاور شهردار تهران در امور محیط‌زیست و رئیس ستاد محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری بود، در رابطه با فرایند و اقداماتی که دست‌کم در ۱۵ سال گذشته برای تغییر وضعیت کیفیت هوای تهران صورت گرفته است، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: «اولین‌بار که موضوع آلودگی هوای تهران به‌عنوان مسئله مطرح شد، به سال ۱۳۵۵ برمی‌گردد، در آن سال روزنامه کیهان در گزارشی هشدار داد که با توجه به توسعه پایتخت، آلودگی می‌تواند به بحرانی برای این شهر تبدیل شود، دوسال بعد از آن مقاله، انقلاب اسلامی پیروز شد و پس از آن هم به مدت هشت‌سال کشور درگیر جنگ تحمیلی و دفاع مقدس بود، در آن مدت حقیقتا فرصتی نشد که به این مشکل رسیدگی شود، پس از آن هم دولت سازندگی روی کار آمد و تلاش‌ها همه با محوریت توسعه و برای جبران عقب‌ماندگی‌ها بود. در آن دوران هم آلودگی هوای تهران چندان جدی گرفته نشد چون اولویت دولت حل مشکلات بر زمین‌مانده با محوریت توسعه بود، از نیمه دوم دهه ۷۰ و در زمان دولت اصلاحات بود که تازه این فرصت پیش آمد که به این معضل رسیدگی شود».

حیدرزاده در رابطه با جزئیات بیشتر اقدامات انجام‌شده در زمان دولت اصلاحات نیز این‌گونه توضیح داد: «در آن سال‌ها، اولین کاری که شد این بود که بیاییم و منابع اصلی آلاینده هوای شهر را شناسایی کنیم که بفهمیم سهم هرکدام چقدر است تا در ادامه برای آنها فکر شود، برهمین‌اساس یک تفاهم و همکاری بین‌المللی بین سازمان محیط‌زیست به ریاست خانم ابتکار، شهرداری تهران به ریاست غلامحسین کرباسچی و یک شرکت ژاپنی به نام «جایکا» انجام شد که مطالعات در این زمینه انجام شود. شرکت جایکا به مدت یک‌سال تحقیقات خود را انجام داد و پس از آن هم یک شرکت سوئدی در همین زمینه اقداماتی را در تهران در دستور کار قرار داد که در نتیجه آنها اعلام شد منبع تولید حدود ۸۰ درصد آلایندگی هوای شهر تهران ناشی از منابع متحرک- یعنی خودروها- بود».

طبق گفته مدیرکل محیط‌زیست استان تهران، نتایج این مطالعات در همان زمان به فرهنگستان علوم داده شد که در آنجا یک جمع‌بندی صورت گرفت و در سال ۷۹ به‌عنوان طرح جامع کاهش آلودگی ابلاغ و قرار بر اجرائی‌شدن آن گذاشته شد. محورهای اصلی این طرح مواردی از این دست بود؛ معاینه فنی، توسعه حمل‌ونقل عمومی، استانداردسازی سوخت، استانداردسازی خودرو، آموزش و تنویر افکار عمومی، حیدرزاده می‌افزاید: «در خلال سال‌های ۷۹ تا ۸۴ که دولت اصلاحات در رأس کار بود، با محوریت همین طرح اقدامات بزرگی صورت گرفت، به‌عنوان‌مثال در سال ۱۳۸۰ سرب که از آلاینده‌های اصلی و بسیار خطرناک و سرطان‌زای موجود در بنزین بود با پیگیری سازمان محیط‌زیست از بنزین و سوخت توزیعی در شهرها حذف شد که این اقدامی بسیار بزرگ برای کاستن از آلودگی هوای شهر و در راستای استانداردسازی سوخت بود».

«در زمینه استانداردسازی خودرو هم تلاش شد خودروهای کاربراتوری که نقش بزرگی در آلودگی هوای شهر داشتند به صورت کامل کنار گذاشته شوند و برهمین‌اساس از سال ۸۲ استاندارد یورو ۲ برای همه خودروهای تولید داخل الزامی شد که قرار بود این استاندارد سه‌سال بعد به یورو ۴ تغییر کند اما با تغییر دولت و رسیدن محمود احمدی‌نژاد به ریاست‌جمهوری، این طرح منتفی شد تا در نهایت بعد از پایان دوره او، در دوره ریاست‌جمهوری حسن روحانی با پیگیری‌های سازمان حفاظت محیط‌زیست و با وجود مقاومت خودروسازان، استاندارد یورو ۴ از انتهای سال ۱۳۹۳ الزامی شد». این بخش دیگری از گفته‌های مدیرکل محیط‌زیست استان تهران در این‌باره است.

حیدرزاده همچنین به ازرده‌خارج‌کردن خودرو پیکان که خودرو اصلی و پرتیراژترین محصول شرکت‌های داخلی بود، اشاره کرد و گفت: «پیکان یکی از آلاینده‌ترین خودروها بود و سازمان حفاظت محیط‌زیست با پیگیری‌های فراوان توانست این خودرو را از چرخه و مدار تولید خارج کند که خود این کار تأثیر بسیاری بر کاستن از حجم آلاینده‌های هوای شهر داشت».

آن‌گونه که این مقام مسئول در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید، قرار بود در صورت ادامه روند طبیعی، طرح کاهش آلودگی هوای شهر تهران تا سال ۱۳۸۹ به صورت کامل و صددرصد اجرائی شود اما با شروع به کار دولت احمدی‌نژاد این روند متوقف شد و برنامه‌ریزی‌ها برای مهار آلودگی هوای تهران که می‌توانست تا حدودی مهارشدنی باشد منتفی شد.

او درباره اقدامات دولت‌های نهم و دهم در زمینه کاهش آلودگی هوای تهران نیز این‌گونه توضیح داد: «در زمان دو دولت نهم و دهم، طرح ازرده‌خارج‌کردن خودروهای فرسوده مسکوت گذاشته شده و این ستاد بیشتر دغدغه‌اش رسیدگی به باشگاه پرسپولیس بود، در بحث ارتقای استاندارد سوخت مصرفی هم تنها ارتقای سوخت صورت نگرفت بلکه با واردکردن بنزین پتروشیمی عملا به شکل معکوس عمل شد و وضعیت بدتر شد. در بحث معاینه فنی هم که در زمان دولت اصلاحات اقدامات خوبی شد و ما در حال دستیابی به وضعیت مطلوبی بودیم، مدت‌زمان انجام معاینه فنی از دوساله به پنج‌ساله تغییر کرد و خلاف جهت برنامه اقدام شد که مجموعه این اقدامات باعث شد نه‌تنها مشکل آلودگی در این هشت سال بهبود پیدا نکند که وضعیت بدتر هم بشود».

از حیدرزاده می‌پرسم اگر در آن هشت‌سال طبق برنامه پیش می‌رفتیم الان وضعیت هوای تهران به‌لحاظ آلودگی به چه شکل بود و او چنین پاسخی داد: «نمی‌توانم بگویم هوای شهر پاک پاک می‌بود اما روند ما به سمت بهترشدن شیب تندتری داشت و با شیب تندتری تعداد روزهای سالم و پاک افزایش پیدا می‌کرد».

و سؤال دیگر از او درباره اقداماتی است که در دوره دولت اصلاحات انجام شد؛ اگر آن کارها صورت نمی‌گرفت وضعیت به چه شکل بود؟: «اگر آن کارها صورت نمی‌گرفت واقعا معلوم نبود امروز چه وضعیتی داشتیم، الان حداقل ما به‌لحاظ چهار پارامتر آلاینده گازی یعنی اکسیدنیتروژن، دی‌اکسیدگوگرد، دی‌اکسیدکربن و ازن حتی در روزهای به‌شدت ناسالم وضعیتی پاک و سالم داریم و اگر آن کارها نمی‌شد همه این روزها ناسالم بود و در تهران نمی‌شد نفس کشید. چراکه قبل از اجرای آن برنامه اصلی‌ترین آلاینده‌های تهران دی‌اکسیدکربن و مونوکسیدکربن بودند».

خبر

رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری: افزایش دوبرابری درخواست آمریکایی‌ها برای سفر به ایران

• **شرق:** معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گفت: درخواست آمریکایی‌ها برای سفر به ایران برای سال ۲۰۱۶ بیشتر از دوبرابر افزایش یافته و هیچ تور غربی و آمریکایی برای سفر به ایران هم لغو نشده است.

مسعود سلطانی‌فر در جریان سفر به استان یزد و در مصاحبه با واحد مرکزی خبر افزود: با وجود محدودیت‌هایی که آمریکایی‌ها برای سفر اتباع ۳۸ کشور به ایران ایجاد کردند و براساس اطلاعات دریافتی از آژانس‌ها و مؤسسات تورگردانی تاکنون نه‌تنها هیچ تور غربی و آمریکایی‌ای برای حضور در ایران لغو نشده است بلکه حتی متقاضیان ورود به ایران از آمریکا برای سال ۲۰۱۶ نسبت به سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ به بیش از دو برابر افزایش یافته است.

سلطانی‌فر افزود: میانگین رشد گردشگر در جهان ۴٫۶درصد است اما در دوسال گذشته شاهد رشد ۱۲درصدی جذب گردشگر در ایران بوده‌ایم. وی از تدوین بسته پیشنهادی گردشگری دوران پساتحریم خبر داد و اظهار کرد: ۹۰۰ طرح گردشگری با ۳۰هزارمیلیاردتومان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و ۴۵ درصد پیشرفت فیزیکی در کشور در حال اجراست و امیدواریم فعالیت‌ها به‌گونه‌ای باشد که گردشگری موتور محرکه اقتصاد کشور و خروج آن از رکود شود.

سلطانی‌فر همچنین اعلام کرد: «پرونده ثبت بافت تاریخی یزد در فهرست میراث جهانی یونسکو با پیگیری سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ظرف دو هفته آینده به این سازمان ارسال می‌شود و در نوبت ثبت قرار می‌گیرد.

سلطانی‌فر در نشست شورای اداری استان یزد که با حضور میرمحمدی، استاندار، مسئولان این استان، محمدحسن طالبیان، معاون میراث فرهنگی و جمعی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی برگزار شد با اعلام این موضوع افزود: پیش‌بینی می‌شود که برای سال ۲۰۱۷ بافت تاریخی شهر یزد در فهرست یونسکو ثبت شود، اگرچه فرایند بررسی پرونده‌ها در یونسکو بین یک تا سه‌سال به طول می‌انجامد. در این سفر همچنین نخستین سرویس تاکسی ویژه گردشگری استان یزد با حضور مسعود سلطانی‌فر در محل استانداری راه‌اندازی شد. این پروژه با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و حمایت سازمان میراث فرهنگی به‌منظور راهنمایی و حمل‌ونقل گردشگران شهر یزد و سایر اماکن تاریخی و فرهنگی استان راه‌اندازی شده است. در این پروژه ده‌ها دستگاه ون و سواری، با کیفیت ارائه خدمات لوکس و رانندگان مسلط به زبان انگلیسی و آموزش‌دیده با لباس‌های متحدالشکل برای راهنمایی گردشگران تجهیز شده‌اند.

آگهی مناقصه عمومی شماره ۹۴/۱۱۵۷۹

سازمان انتقال خون ایران در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید ۲۰۰/۰۰۰ عدد کیسه خون فیلتردار سه تایی CPDA۱ ، ۴۵۰ ml و یا CPD/SAGM با ملحقات خود را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت به شماره سامانه ۲۰۰۹۴۳۰۰۰۰۰۰۰۲۴ برگزار نماید.

لازم به ذکر است کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.Setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. به پیشنهادهای واصله خارج از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ترتیب اثر داده نخواهد شد.

پیشنهاد دهندگان موظف می باشند اسناد مناقصه شامل شرایط عمومی و اختصاصی را حداکثر تا تاریخ ۹۴/۱۰/۲۴ از طریق سامانه ستاد به آدرس WWW.Setadiran.ir دریافت و با توجه به مندرجات اسناد مناقصه مدارک لازم را شامل پاکات الف، ب و ج تهیه و به روش آموزشی به صورت فایل های PDF تا تاریخ ۹۴/۱۱/۰۴ در سامانه فوق درج و رسید دریافت نمایند. پیشنهادهای واصله راس ساعت ۱۰ صبح مورخ ۹۴/۱۱/۰۷ در کمیسیون مناقصه به نشانی سازمان انتقال خون ایران واقع در تقاطع بزرگراههای شیخ فضل اله نوری و شهید همت بلوک A در دفتر معاونت توسعه مدیریت و منابع سازمانی بررسی ونتیجه متعاقبا اعلام خواهد شد.

ضمانت نامه شرکت در مناقصه (وجه التزام) ۳/۴۴۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و یا حداقل معادل ۵ ٪ مبلغ پیشنهادی ارائه شده توسط مناقصه گر و به صورت ضمانت نامه بانکی صادره از یکی از بانکهای معتبر و رسمی کشور دارای اعتبار تا تاریخ ۹۵/۰۲/۰۷ قابل تمدید یا وجه نقد واریز شده به حساب ۴۰۰۱۰۳۴۲۰۶۳۷۱۵۶۹ به نام سپرده جاری نزد بانک مرکزی کد ۵۰ قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی ایران می باشد و شرکتها موظف به تحویل ضمانتنامه مذکور تا تاریخ ۹۴/۱۱/۰۴ در پاکت لاک و مهر شده به نشانی مذکور بلوک C واحد امور قراردادها و دریافت رسید می باشند.

جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانید با شماره ۸۲۰۵۲۱۸۸ واحد امور قراردادها و جهت انجام مراحل عضویت در سامانه با مرکز تماس سامانه به شماره ۲۷۳۱۳۱۳۱ و دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۹۷۳۷ تماس حاصل فرمایید.

م/الف ۳۱۵۵

روابط عمومی سازمان انتقال خون ایران